Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/1/EK IRÁNYELVE

(2008. január 15.)

a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről

(kodifikált változat)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 24., 2008.1.29., 8. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.)	L 140	114	2009.6.5.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/1/EK IRÁNYELVE

(2008. január 15.)

a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről

(kodifikált változat)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ([2]),

mivel:

(1) A környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvet ([3]) több alkalommal jelentősen módosították ([4]). Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.

(2) A Közösség környezetvédelmi politikájának céljai és elvei, amelyeket a Szerződés 174. cikke állapít meg, különösen a környezetszennyezés megelőzéséből, csökkentéséből és, amilyen mértékig csak lehet, megszüntetéséből állnak, a környezeti károknak elsődlegesen a forrásnál történő elhárításával, és biztosítva a természeti erőforrásokkal való ésszerű gazdálkodást, összhangban a „szennyező fizet” és a megelőzés elvével.

(3) Az ötödik környezetvédelmi cselekvési program, amelynek általános koncepcióját a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői 1993. február 1-jei állásfoglalásukban hagyták jóvá a környezetbarát és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos közösségi politikai és cselekvési programként ([5]), elsőbbséget biztosított a szennyezés integrált csökkentésének egyrészről az emberi tevékenység és a gazdasági-társadalmi fejlődés, másrészről a természeti erőforrások és a természet regenerálódási képessége közötti, fenntartható egyensúly felé vezető folyamatban.

(4) A szennyezés csökkentését célzó integrált megközelítés végrehajtása közösségi szintű intézkedéseket igényel, azért, hogy az ipari létesítmények által okozott környezetszennyezés megelőzésére és csökkentésére vonatkozó közösségi joganyag módosuljon és kiegészüljön.

(5) Az ipari létesítmények által okozott levegőszennyezés elleni küzdelemről szóló, 1984. június 28-i 84/360/EGK tanácsi irányelv ([6]) általános keretet vezetett be az olyan ipari létesítmények működését vagy jelentős változtatását megelőző engedélyezéssel kapcsolatban, amelyek légszennyezést idézhetnek elő.

([1]) HL C 97., 2007.4.28., 12. o.
([2]) Az Európai Parlament 2007. június 19-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2007. december 17-i határozata.
([3]) HL L 257., 1996.10.10., 26. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.
([4]) Lásd a VI. melléklet A. részét.
([5]) HL C 138., 1993.5.17., 1. o.
([6]) HL L 188., 1984.7.16., 20. o. A 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

▼B

(6) A Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 2006. február 15-i 2006/11/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) rendelkezik az ezeknek az anyagoknak a kibocsátására vonatkozó engedélyezési követelményekről.

(7) Bár léteznek közösségi jogszabályok a levegőszennyezés leküzdéséről és a veszélyes anyagok vízbe történő kibocsátásának megelőzéséről és minimalizálásáról, nincs hasonló jogszabály a talajba történő kibocsátás megelőzéséről vagy minimalizálásáról.

(8) A talajba, levegőbe vagy a vízbe történő kibocsátások elkülönült csökkentésére vonatkozó, eltérő megközelítések a szennyezés különböző környezeti elemekbe való átkerülését segíthetik elő, a környezet egészének védelme helyett.

(9) A környezetszennyezés csökkentése integrált megközelítésének a célja a lehető legnagyobb mértékben megelőzni a levegőbe, vízbe vagy a talajba történő kibocsátást, figyelembe véve a hulladékgazdálkodást is, és ahol ez nem valósítható meg, ott a kibocsátások minimalizálása a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében.

(10) Ennek az irányelvnek kell kialakítania a környezetszennyezés integrált megelőzésének és csökkentésének általános keretét. Meg kell állapítania a környezetszennyezés integrált megelőzésének és csökkentésének végrehajtásához szükséges intézkedéseket a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében. A környezetszennyezés csökkentésének integrált megközelítése elő kell, hogy segítse a fenntartható fejlődés elvének alkalmazását.

(11) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelv ([2]) rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni. Az utóbb említett irányelv alkalmazásához szükséges információkat és következtetéseket az engedély megadásakor figyelembe kell venni, ez az irányelv nem befolyásolja a 85/337/EGK irányelv végrehajtását.

(12) A tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az ebben az irányelvben szereplő ipari tevékenységek üzemeltetője bizonyos alapkötelezettségek általános elveinek eleget tegyen. Ebből a célból az illetékes hatóságok számára elegendő az általános alapelveknek a figyelembevétele az engedélyezési feltételek megállapítása során.

(13) Az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott intézkedéseket meglévő létesítményekre 2007. október 30-át követően kell, egyéb esetekben 1999. október 30-tól kezdve kellett alkalmazni.

(14) A szennyezési problémák kezelésének hatékonyabbá és eredményesebbé tétele érdekében az üzemeltetőnek figyelembe kell vennie a környezetvédelmi szempontokat. Ezekről a szempontokról az illetékes hatóságnak vagy hatóságoknak be kell számolni, hogy azok meggyőződhessenek az engedély kiadása előtt, hogy valamennyi megfelelő megelőző vagy szennyezéscsökkentő intézkedést meghatároztak. A különféle kérelmezési eljárások a környezet védelmének és a nyilvánosság tudatosságának különböző szintjeihez vezethetnek. Ezért azoknak az engedélyezési kérelmeknek, amelyekre ez az irányelv vonatkozik, tartalmazniuk kell a minimális adatokat.

(15) Az illetékes hatóságok közötti teljes koordinációna az engedélyezési eljárásra és feltételekre tekintettel lehetővé kell tennie a környezet egésze legmagasabb szintű védelmének elérését.

([1]) HL L 64., 2006.3.4., 52. o.

([2]) HL L 175., 1985.7.5., 40. o. A legutóbb a 2003/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.) módosított irányelv.

▼B

(16) Az illetékes hatóság vagy hatóságok csak abban az esetben adják ki vagy módosítják az engedélyt, amennyiben egységes környezetvédelmi intézkedéseket határoztak meg a levegő, a víz és a talaj tekintetében.

(17) Az engedélynek tartalmaznia kell valamennyi, az engedélyezési feltételek teljesítéséhez szükséges intézkedést azért, hogy ily módon a környezet egészének magas szintű védelme valósuljon meg; mivel az engedélyezési eljárás sérelme nélkül ezek az intézkedések az általánosan kötelező követelmények tárgyai lehetnek.

(18) A kibocsátási határértékeknek, az azoknak megfelelő paramétereknek vagy technikai intézkedéseknek az elérhető legjobb technikákon kell alapulniuk, anélkül hogy előírnák egy adott technika vagy technológia használatát, figyelembe véve az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket. Minden esetben az engedélyezési feltételeknek rendelkezéseket kell meghatározniuk a nagy távolságra jutó vagy határon átterjedő szennyezések minimalizálásáról, és biztosítják a környezet egészének magas szintű védelmét.

(19) A tagállamok határozzák meg, hogy milyen mértékben veszik figyelembe, ahol szükséges, az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését, valamint a helyi környezeti feltételeket.

(20) Mikor a környezetminőségi szabvány sokkal szigorúbb feltételeket ír elő, mint amelyeket az elérhető legjobb technika használatával lehet elérni, az engedély kiegészítő feltételeket tartalmaz, azoknak az egyéb intézkedéseknek a sérelme nélkül, amelyeket a környezetminőségi szabványoknak való megfelelés érdekében hoztak.

(21) Az elérhető legjobb technika idővel változik, különösen a technikai fejlődésre való tekintettel, az illetékes hatóság figyelemmel kíséri az ilyen irányú fejlődést, vagy tájékoztatják arról.

(22) Egy létesítmény megváltoztatása megnövelheti a szennyezést. Az illetékes hatóságot vagy hatóságokat értesíteni kell bármilyen változtatásról, amely hatással lehet a környezetre. A létesítményben történő jelentős változtatást ennek az irányelvnek megfelelően előzetesen engedélyeztetni kell.

(23) Az engedélyezési feltételeket időszakonként felül kell vizsgálni, és szükség esetén frissíteni kell. Bizonyos feltételek mellett minden esetben felülvizsgálják e feltételeket.

(24) A nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvételének lehetőséget kell nyújtania a nyilvánosság számára az adott határozatok szempontjából lényeges vélemények és aggodalmak kifejezésére, illetve a döntéshozók számára annak figyelembevételére, növelve ezzel a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatossá tételéhez és a meghozott határozatok támogatásához. A nyilvánosság számára hozzáférést kell biztosítani különösen a létesítmény működésére és annak lehetséges környezeti hatásaira vonatkozó információhoz, és – bármilyen döntést megelőzően – az új létesítményekkel vagy jelentős változtatásokkal kapcsolatos engedélykérelmekre és magukra az engedélyekre, frissítésükre és a megfelelő ellenőrzési adatokra vonatkozó információhoz.

(25) A részvételt – beleértve a szövetségek, szervezetek és csoportok, különösen a környezetvédelmet előmozdító nem kormányzati szervezetek részvételét – ennek megfelelően támogatni kell a nyilvánosság környezetvédelmi nevelésének támogatásával.

(26) 1998. június 25-én a Közösség aláírta a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló ENSZ EGB egyezményt (Århusi Egyez-

▼B

mény). Az Århusi Egyezmény célja, hogy biztosítsa a környezeti ügyekben a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételhez való jogát, hozzájárulva ily módon az ember személyes egészségének és jólétének megfelelő környezetben való élethez fűződő jogának védelméhez.

(27) Az elérhető legjobb technikákra vonatkozó fejlődés és információcsere közösségi szinten segíti a technológiai egyensúlyhiány helyreállítását a Közösségen belül, a Közösségben megállapított határértékek, valamint a Közösségen belül használt technikák világméretű elterjesztését, és segíti a tagállamokat ennek az irányelvnek az eredményes végrehajtásában.

(28) Ezen irányelv végrehajtásáról és hatékonyságáról rendszeresen jelentést kell készíteni.

(29) Ez az irányelv vonatkozik azokra a potenciálisan szennyező létesítményekre, és ezáltal a határokon átterjedő szennyezésekre is, amelyek jelentős mértékűek. Határokon átterjedő konzultációt kell tartani, ha a kérelmek olyan új létesítmények engedélyeztetésével vagy jelentős változtatásukkal kapcsolatosak, amelyeknek jelentős káros hatásuk lehet a környezetre. Az ilyen engedélyeztetési vagy számottevő változtatásokkal kapcsolatos kérelmek a valószínűleg érintett tagállamokban a nyilvánosság rendelkezésére állnak.

(30) Közösségi szinten szükséges a kibocsátási határértékek meghatározása bizonyos kategóriájú létesítményekre és szennyező anyagokra vonatkozóan, amelyekre ez az irányelv vonatkozik. Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a Szerződés rendelkezéseivel összhangban kell megállapítania a kibocsátási határértékeket.

(31) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit kell alkalmazni a munkahelyi egészségről és biztonságról szóló közösségi rendelkezések sérelme nélkül.

(32) Ez az irányelv nem érinti a VI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az irányelv célja és hatálya

Ennek az irányelvnek a célja, hogy az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó környezetszennyezés integrált megelőzését és csökkentését valósítsa meg. Olyan intézkedéseket határoz meg, amelyeket a fent említett tevékenységekből származó szennyező anyagok kibocsátásának megelőzésére vagy, ahol az nem lehetséges, a levegőbe, a vízbe vagy a talajba történő kibocsátások csökkentésére dolgoztak ki, beleértve a hulladékokkal kapcsolatos intézkedéseket, a környezet egészének magas szintű védelme érdekében, a 85/337/EGK irányelv és az egyéb vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi meghatározások alkalmazandók:

1. „anyag”: kémiai elemek vagy azok vegyületei, kivéve a radioaktív anyagokat a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően, valamint

([1]) HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

▼B

a géntechnológiával módosított szervezeteket a géntechnológiával módosított mikroorganizmusok zárt rendszerben történő felhasználásáról szóló, 1990. április 23-i 90/219/EGK tanácsi irányelvnek ([1]) és a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([2]) megfelelően;

2. „környezetszennyezés”: az emberi tevékenység eredményeképpen anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kibocsátása a levegőbe, talajba vagy a vízbe, amely veszélyt jelenthet az emberi egészségre vagy a környezet minőségére, kárt okozhat az anyagi javakban, illetve akadályozza vagy zavarja a környezet élvezetét vagy annak más jogszerű használatát;

3. „létesítmény”: olyan rögzített műszaki egység, ahol egy vagy több, az I. mellékletben felsorolt tevékenységet folytatnak, és bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenységet, amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amelynek hatása lehet a kibocsátásokra és a környezetszennyezésre;

4. „meglévő létesítmény”: egy olyan létesítmény, amely 1999. október 30-án vagy azt megelőzően a meglévő jogszabályokkal összhangban működött vagy azt engedélyezték, vagy az illetékes hatóság szerint teljes engedélykérelmezési kötelezettsége alá tartozott, feltéve, ha a létesítmény legkésőbb 2000. október 30-án működni kezdett;

5. „kibocsátás”: anyag, rezgés, hő vagy zaj közvetlen vagy közvetett kiengedése a létesítmény egyedi vagy diffúz forrásaiból a levegőbe, vízbe vagy a talajba;

6. „kibocsátási határérték”: bizonyos meghatározott paraméterekben kifejezett tömeg, koncentráció, illetve kibocsátási szint, amely nem léphető túl egy vagy több időszak alatt. Kibocsátási határértékeket anyagok egyes csoportjára, családjára vagy kategóriáira is meg lehet határozni, különösen a III. mellékletben felsoroltakra. Az anyagokra vonatkozó kibocsátási határértékeket rendszerint azoknál a pontoknál kell alkalmazni, ahol a kibocsátás elhagyja a létesítményt, figyelmen kívül hagyva bármilyen hígítást a határértékek megállapításakor. A vízbe történő közvetett kibocsátások vonatkozásában a víztisztító telep hatását számításba lehet venni, amikor a kibocsátási határértéket megállapítják a létesítményre, feltéve, ha a környezet egészének ugyanolyan szintű védelmét biztosítja, és feltéve, ha ez nem vezet a környezet nagyobb fokú szennyezéséhez, a 2006/11/EK irányelvnek vagy annak végrehajtására kiadott irányelvek sérelme nélkül;

7. „környezetminőségi szabvány”: olyan követelmények összessége, amelynek egy adott környezet vagy annak egy bizonyos része egy adott időben meg kell, hogy feleljen, ahogy ezt a közösségi joganyag meghatározza;

8. „illetékes hatóság”: az a hatóság, azok a hatóságok vagy testületek, amelyek a tagállamok jogszabályai szerint felelősek az ebből az irányelvből eredő kötelezettségek végrehajtásáért;

9. „engedély”: egy (vagy több) írásbeli határozat vagy annak egy része, amely engedélyezi egy létesítmény egészének vagy egy részének működését, amely engedély alapja bizonyos feltételek fennállása, amelyek alapján a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek. Az engedély egy vagy több létesítményre vagy a létesítmény részeire terjedhet ki, amelyet ugyanaz az üzemeltető ugyanazon a telephelyen üzemeltet;

([1]) HL L 117., 1990.5.8., 1. o. A legutóbb a 2005/174/EK bizottsági határozattal (HL L 59., 2005.3.5., 20. o.) módosított irányelv.

([2]) HL L 106., 2001.4.17., 1. o. A legutóbb az 1830/2003/EK rendelettel (HL L 268., 2003.10.18., 24. o.) módosított irányelv.

▼B

10. „változtatás az üzemeltetésben”: az üzem természetében vagy működésében bekövetkező változtatás vagy az üzem bővítése, amely következményekkel járhat a környezetre nézve;

11. „jelentős változtatás”: az a működésben bekövetkező változtatás, amely az illetékes hatóság véleménye alapján jelentős káros hatással lehet az emberekre vagy a környezetre; e meghatározás alkalmazásában az üzemeltetés bármely változtatása vagy bővítése jelentősnek minősül, ha a változtatás vagy bővítés önmagában eléri az I. mellékletben meghatározott küszöbértékeket, ha ilyen küszöbértéket a mellékletben meghatároztak;

12. „az elérhető legjobb technikák”: a tevékenységek fejlődésében és működési módszereikben a leghatékonyabb és legelőrehaladottabb szint, amely jelzi egyes technikák gyakorlati alkalmasságát arra, hogy alapját képezzék a kibocsátási határértékeknek, amelyeket a kibocsátások és a környezet egészére való hatás megelőzésére vagy ahol az nem lehetséges, a csökkentésére állapítanak meg:

    a) „technikák”: magukban foglalják az alkalmazott technológiát, valamint tervezésének, felépítésének, karbantartásának, üzemeltetésének és leállításának módját;

    b) „elérhető technikák”: azok a technikák, amelyeket olyan mértékben fejlesztettek ki, hogy azok alkalmazhatók legyenek a vonatkozó ipari ágazatban gazdaságilag és műszakilag képviselhető feltételek mellett, figyelembe véve a költség-haszon arányokat, függetlenül attól, hogy a kérdéses tagállamban az adott technikákat alkalmazzák, illetve előállítják vagy sem, olyan mértékig, amíg azok az üzemeltető számára ésszerűen hozzáférhetők;

    c) „legjobb”: a leghatékonyabb technika a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében.

    Az elérhető legjobb technikák meghatározásakor különös figyelmet kell fordítani a IV. mellékletben felsorolt szempontokra;

13. „üzemeltető”: olyan természetes vagy jogi személy, aki üzemelteti vagy felügyeli a létesítményt vagy, ahol ezt a nemzeti jogszabályok biztosítják, akire döntéshozó gazdasági hatalmat ruháztak a létesítmény műszaki működése felett;

14. „nyilvánosság”: egy vagy több természetes vagy jogi személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal, illetve gyakorlattal összhangban azok szövetségei, szervezetei és csoportjai;

15. „érintett nyilvánosság”: az engedély vagy az engedély feltételeinek a kiadására vagy frissítésére vonatkozó határozat meghozatala által érintett vagy valószínűleg érintett, illetve abban érdekelt nyilvánosság; e meghatározás alkalmazásában a környezetvédelmet előmozdító, a nemzeti jog szerinti követelményeknek megfelelő nem kormányzati szervezeteket érdekeltnek kell tekinteni.

3. cikk

Az üzemeltető alapvető kötelezettségeinek általános elvei

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok biztosítsák a létesítmények üzemeltetésének alábbi módját:

a) minden megfelelő megelőző intézkedést megtesznek a környezetszennyezés ellen, különösen az elérhető legjobb technikák alkalmazása révén;

b) jelentős mértékű környezetszennyezést nem okoznak;

▼B

c) a hulladék keletkezését elkerülik a hulladékokról szóló, 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően; ahol hulladék keletkezik, azt hasznosítják, vagy, ahol műszakilag vagy gazdaságilag nem lehetséges, úgy ártalmatlanítják, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a környezetre gyakorolt bármilyen hatást;

d) az energiát hatékonyan használják;

e) megteszik a szükséges intézkedéseket a balesetek megelőzésére és azok következményeinek korlátozására;

f) végleges leállítás esetén megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy elkerüljék bármilyen környezetszennyezés kockázatát, és a működés helyszínét kielégítő állapotba állítsák vissza.

(2) Abból a célból, hogy eleget tegyenek ennek a cikknek, elegendő, ha a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok figyelembe veszik az engedély feltételeinek meghatározásakor az (1) bekezdésben megállapított általános elveket.

4. cikk

Új létesítmények engedélyezése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen új létesítmény se működhessen ennek az irányelvnek az alapján kiadott engedély nélkül, a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([2]) megállapított kivételek sérelme nélkül.

5. cikk

Követelmények a meglévő létesítmények engedélyezéséhez

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok a 6. és 8. cikk szerint kiadott engedélyek, illetve, ahol ez lehetséges, a feltételek ellenőrzése, és, ha szükséges, frissítése révén gondoskodjanak arról, hogy a meglévő létesítmények a 3., 7., 9., 10. és 13. cikk, a 14. cikk a) és b) pontjának és a 15. cikk (2) bekezdése követelményeinek megfelelően működjenek, legkésőbb 2007. október 30-án, a Közösség egyéb, különös jogszabályainak sérelme nélkül.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az 1., 2., 11. és 12. cikk, a 14. cikk c) pontja, a 15. cikk (1) és (3) bekezdése, a 17., 18. cikke és a 19. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek a meglévő létesítményekre való alkalmazása érdekében 1999. október 30-tól kezdődően.

6. cikk

Engedélykérelmek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az illetékes hatósághoz érkező engedélykérelmek tartalmazzák a következők leírását:

a) a létesítmény és annak tevékenysége;

b) a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia;

c) a létesítmény kibocsátásainak forrásai;

([1]) HL L 114., 2006.4.27., 9. o.
([2]) HL L 309., 2001.11.27., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK tanácsi irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) módosított irányelv.

▼B

d) a létesítmény helyének állapota;

e) a létesítményből származó, előre látható kibocsátások mennyisége és természete az egyes környezeti elemekbe és a környezetbe való kibocsátások jelentős hatásainak azonosítása;

f) a létesítményből származó kibocsátás megelőzésére vagy, ahol ez nem lehetséges, csökkentésére javasolt technológiák vagy egyéb technikák;

g) ahol szükséges, intézkedések a létesítményből származó hulladék keletkezésének megelőzésére és a hulladék hasznosítására;

h) további tervezett intézkedések az üzemeltető alapvető kötelezettségei általános alapelveinek teljesítésére vonatkozóan a 3. cikk értelmében;

i) a környezetbe történő kibocsátások ellenőrzésére vonatkozó tervezett intézkedések;

j) a kérelmező által esetlegesen tanulmányozott főbb alternatívák körvonalai.

Az engedélykérelem ugyanakkor tartalmazza az a)–j) pontban említett részletek nem technikai jellegű összefoglalóját.

(2) Ahol információt szolgáltattak a 85/337/EGK irányelv követelményeivel összhangban, vagy biztonsági jelentést nyújtottak be a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről szóló, 1996. december 9-i 96/82/EK tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően, vagy más jogszabályok teljesítése kapcsán vannak egyéb információk, amelyek ennek a cikknek bármelyik követelményét kielégítik, azokat az információkat bele lehet foglalni, vagy csatolni lehet a kérelemhez.

7. cikk

Az engedélyek kiadásának integrált megközelítése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy az engedélyezés feltételei teljes mértékben koordinálva legyenek egynél több illetékes hatóság bevonása esetén, annak érdekében, hogy garantált legyen egy hatékony, integrált megközelítés minden illetékes hatóság részéről.

8. cikk

Határozatok

Az illetékes hatóság olyan feltételekkel engedélyezi a létesítményt, amelyek biztosítják, hogy a létesítmény megfelel ezen irányelv követelményeinek, vagy amennyiben ez nem biztosított, akkor a hatóság megtagadja az engedélyezést, a közösségi vagy a nemzeti jogszabályokban meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül.

Valamennyi újonnan kiadott vagy módosított engedély részleteket tartalmaz a levegő, a víz és a talaj védelmével kapcsolatos intézkedésekről ezen irányelvnek megfelelően.

9. cikk

Az engedély feltételei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza valamennyi szükséges intézkedést a 3. és 10. cikkben említett engedélyezési követelmények teljesítéséhez, hogy a környezet egészének magas szintű védelme valósuljon meg a levegő, a víz és a talaj védelme által.

(2) Új létesítmény vagy jelentős változtatás esetén, ahol a 85/337/EGK irányelv 4. cikke alkalmazandó, az irányelv 5., 6. és

([1]) HL L 10., 1997.1.14., 13. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

7. cikke értelmében kapott minden vonatkozó információt vagy következtetést figyelembe vesznek az engedély megadására irányuló eljárás céljából.

(3) Az engedély tartalmazza a kibocsátási határértékeket azokra a szennyező anyagokra, különösen a III. mellékletben felsoroltakra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az illető létesítmény, tekintettel természetükre és a szennyezés egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre (víz, levegő és talaj). Amennyiben szükséges, az engedély megfelelő követelményeket tartalmaz a talaj és a felszín alatti víz védelmének biztosítására, és intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék kezelésére. Ahol szükséges, a határértékek kiegészíthetők vagy helyettesíthetők egyenértékű paraméterekkel vagy műszaki intézkedésekkel.

Az I. melléklet 6.6. pontja alatt található létesítményekre az e bekezdéssel összhangban meghatározott kibocsátási határértékeknél figyelembe veszik az ezeknek a létesítménykategóriáknak megfelelő gyakorlati megfontolásokat.

Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

A harmadik, negyedik és ötödik albekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

(4) A 10. cikk sérelme nélkül, a (3) bekezdésben említett kibocsátási határértékek és az azokkal egyenértékű paraméterek és műszak intézkedések az elérhető legjobb technikákon alapulnak anélkül, hogy előírnák bármilyen meghatározott technika vagy technológia használatát, de figyelembe véve az érintett létesítmény műszaki jellemzőit, földrajzi elhelyezkedését és a helyi környezeti feltételeket. Az engedély feltételei minden körülmény esetén tartalmaznak intézkedéseket a nagy távolságra jutó vagy határokon átterjedő szennyezés minimalizálásával kapcsolatban, és a környezet egészének magas szintű védelmét biztosítják.

(5) Az engedély tartalmazza a kibocsátást ellenőrző, megfelelő követelményeket, meghatározva a mérés módszerét, gyakoriságát és az értékelési eljárást, valamint azt a kötelezettséget, hogy az illetékes hatóság számára nyújtsák be azon adatokat, amelyek szükségesek az engedélyben foglaltak betartásának ellenőrzéséhez.

Az I. melléklet 6.6. pontja alatt lévő létesítményekre az e bekezdésben említett intézkedések esetében figyelembe vehetik a költség-haszon elemzést.

(6) Az engedély tartalmazza a rendestől eltérő működtetési feltételekre vonatkozó intézkedéseket. Ezért ahol felmerül annak kockázata, hogy ez hatással lehet a környezetre, megfelelő előírásokat kell hozni az üzembe helyezésre, a szivárgási hibákra, az üzemzavarra, az időszakos leállításokra, valamint a működés végleges beszüntetésére.

([1]) HL L 275., 2003.10.25., 32. o. A 2004/101/EK irányelvvel (HL L 338., 2004.11.13., 18. o.) módosított irányelv.

▼B

Az engedély tartalmazhat a (4) bekezdés követelményeitől való átmeneti eltérést, ha az illetékes hatóság által elfogadott helyreállítási terv biztosítja, hogy ezek a követelmények hat hónapon belül teljesülnek, és ha a projekt a szennyezés csökkentéséhez vezet.

(7) Az engedély tartalmazhat olyan egyéb meghatározott feltételeket ezen irányelv céljából, amelyet a tagállam vagy az illetékes hatóság arra alkalmasnak talál.

(8) Az engedélyeztetési eljárás ennek az irányelvnek megfelelő kötelezettség szerinti végrehajtásának sérelme nélkül a tagállamok előírhatnak általánosan kötelező előírásokban bizonyos követelményeket a létesítmények egyes kategóriáira, az egyedi engedélyeztetési feltételekbe foglalásuk helyett, feltéve, ha az integrált megközelítés és a környezet egészének magas fokú védelme biztosított.

10. cikk

Az elérhető legjobb technikák és a környezetminőségi szabványok

Ahol a környezetminőségi szabvány szigorúbb feltételeket igényel, mint amilyeneket az elérhető legjobb technikával el lehet érni, további intézkedéseket kell megkövetelni különösen az engedélyben az egyéb, környezetminőségi szabványoknak való megfelelés céljából hozható intézkedések sérelme nélkül.

11. cikk

Az elérhető legjobb technikák fejlődése

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság kísérje figyelemmel az elérhető legjobb technikák fejlődését, vagy a hatóságot tájékoztassák arról.

12. cikk

Az üzemeltető változtatásai a létesítményekben

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságokat bármilyen, a létesítmény üzemeltetésében tervezett változtatásról. Ahol szükséges, az illetékes hatóságok megújítják az engedélyt vagy a feltételeket.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy olyan engedély nélkül, amelyet ennek az irányelvnek megfelelően adtak ki, nem hajtanak végre jelentős, az üzemeltető által tervezett változtatásokat. Az engedélykérelemnek és az illetékes hatóság határozatának ki kell terjednie a létesítmény olyan részeire és a 6. cikkben felsorolt szempontokra, amelyeket a változtatás érinthet. A 3., a 6–10. cikk, valamint a 15. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazzák.

13. cikk

Az engedély feltételeinek újraértékelése és frissítése az illetékes hatóság által

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok időszakonként újraértékeljék és szükség esetén frissítsék az engedély feltételeit.

(2) Az újraértékelést elvégzik minden olyan esetben, amikor:

a) a létesítmény által okozott szennyezés olyan jelentős, hogy az engedélyben megállapított kibocsátási határértékeket felül kell vizsgálni, és új határértékeket kell megállapítani;

▼B

b) jelentős változások az elérhető legjobb technikákban lehetővé teszik a kibocsátások jelentős mértékű csökkentését aránytalanul magas költségek nélkül;

c) az eljárás vagy a tevékenység üzembiztonsága egyéb technikát igényel;

d) a Közösség vagy a nemzeti jogszabályok új rendelkezései azt megkövetelik.

14. cikk

Az engedély feltételeinek teljesítése

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy:

a) az üzemeltető a létesítmény működtetése során teljesítse az engedélyezési feltételeket;

b) az üzemeltető rendszeresen tájékoztassa az illetékes hatóságot a kibocsátások ellenőrzésének eredményeiről, valamint késedelem nélkül minden váratlan eseményről vagy balesetről, melyeknek jelentős hatása van a környezetre;

c) a létesítmények üzemeltetői minden szükséges segítséget adjanak meg az illetékes hatóság képviselőinek, hogy azok bármilyen ellenőrzést el tudjanak végezni a létesítményben, vagy mintát vegyenek, és valamennyi információt összegyűjthessenek ahhoz, hogy az ezen irányelv céljai megvalósításához szükséges feladataikat el tudják látni.

15. cikk

Az információhoz való hozzáférés és a nyilvánosság részvétele az engedélyezési eljárásban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nyilvánosság kellő időben hatékony lehetőséget kapjon a következő eljárásokban történő részvételre:

a) az új létesítmények iránti engedély kiadása;

b) jelentős változtatás iránti engedély kiadása;

c) egy létesítmény engedélyének vagy engedélyezési feltételeinek a frissítése a 13. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban.

Az ilyen részvételre vonatkozóan az V. mellékletben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

(2) A kibocsátások ellenőrzésének eredményeit, ahogy azt a 9. cikkben említett engedélyezési feltételek megkövetelik, és amelyek az illetékes hatóság birtokában vannak, hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) Az (1) és (2) bekezdés a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi [1] irányelv 4. cikkének (1), (2) és (4) bekezdésében meghatározott korlátozásokra is figyelemmel alkalmazandó.

(4) A határozat meghozatalát követően a hatáskörrel rendelkező hatóság a megfelelő eljárásokkal összhangban tájékoztatja a nyilvánosságot, és a rendelkezésére bocsátja a következő információkat:

a) a határozat tartalma, beleértve az engedély, valamint bármely feltétel és későbbi frissítések másolatát; és

[1] HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

▼B

b) az érintett nyilvánosság által kifejezésre juttatott aggodalmak és vélemények vizsgálatát követően a határozat alapjául szolgáló indokok és megfontolások, beleértve a nyilvánosság részvételének folyamatára vonatkozó információkat.

16. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy vonatkozó nemzeti jogrendszerükkel összhangban az érintett nyilvánosság azon tagjainak, akik a bíróság vagy a törvény értelmében létrehozott, más független és pártatlan testület előtt felülvizsgálati eljáráshoz van joguk a határozatok, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségének kifogásolása céljából ezen irányelvnek a nyilvánosság részvételére vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel, amennyiben:

a) kellő mértékben érdekeltek; vagy

b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

(2) A tagállamok meghatározzák, hogy az eljárás melyik szakaszában kezdeményezhető a határozatok, jogi aktusok és mulasztások kifogásolása.

(3) Hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltségnek és jogsérelemnek, azt a tagállamok határozzák meg összhangban azzal a célkitűzéssel, amely szerint biztosítják az érintett nyilvánosságnak az igazságszolgáltatáshoz való széles körű jogát. Ebből a célból a környezetvédelmet előmozdító és a nemzeti jog követelményeinek megfelelő nem kormányzati szervezetek érdekeltségét az (1) bekezdés a) pontjának az alkalmazásában kellő mértékűnek kell tekinteni.

E szervezetek jogait az (1) bekezdés b) pontjának az alkalmazásában olyan jogoknak kell tekinteni, amelyek sérülhetnek.

(4) E cikk rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érintik a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének a követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll.

Az eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága.

(5) E cikk rendelkezései hatékonyságának a növelése céljából a tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárásokról gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.

17. cikk

Információcsere

(1) Az információcsere tekintetében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy háromévente, első alkalommal 2001. április 30-át megelőzően, a Bizottság számára rendelkezésre álló, reprezentatív adatokat küldjenek a kibocsátási határértékekről, amelyeket az I. mellékletben található ipari tevékenységi köröknek megfelelően határoztak meg, és, amennyiben lehetséges, az elérhető legjobb technikákról, amelyekből a határértékeket levezették, különösen a 9. cikknek megfelelően. A következő alkalmakkor az adatok kiegészülnek az e cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárás szerint.

(2) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok és az érintett iparágak között az elérhető legjobb technikákról, a hozzájuk kapcsolódó ellenőrzési intézkedésekről és ezek fejlődéséről.

Háromévente a Bizottság közzéteszi az információcserék eredményét.

▼B

(3) A tagállamok hároméves időközönként, és először az 1999. október 30. és a 2002. október 30. közötti időszakra vonatkozóan, tájékoztatást küldenek a Bizottságnak ennek az irányelvnek a végrehajtásáról jelentés formájában. A jelentés a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelv [1] 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban, a Bizottság által kidolgozott kérdőív vagy vázlat alapján készül el. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés által felölelt időszak kezdete előtt hat hónappal küldik meg a tagállamoknak. A tagállamok a jelentést az általa felölelt hároméves időszak végétől számított kilenc hónapon belül nyújtják be a Bizottsághoz.

A Bizottság a tagállamok jelentésének benyújtását követő kilenc hónapon belül közösségi jelentést tesz közzé az irányelv végrehajtásáról.

A Bizottság a közösségi jelentéseket, szükség esetén javaslatokkal ellátva, benyújtja az Európai Parlament és a Tanács részére.

(4) A tagállamok létrehozzák vagy kijelölik azt a hatóságot vagy azokat a hatóságokat, amely(ek) felelős(ek) az (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt információcseréért, és erről megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

18. cikk

Határokon átterjedő hatások

(1) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy egy létesítmény üzemeltetése valószínűleg jelentős negatív hatással lesz egy másik tagállam környezetére, vagy ha egy tagállam, amelyre az valószínűleg jelentős hatással lesz, azt kérelmezi, a tagállam, amelynek a területén a 4. cikk vagy a 12. cikk (2) bekezdése értelmében kérelmet nyújtottak be, a kért vagy az V. melléklet értelmében rendelkezésre bocsátott információkat továbbítja a másik tagállam számára akkor, amikor azt saját állampolgárai számára hozzáférhetővé teszi. Ezen információk képezik a két tagállam közötti kétoldalú kapcsolatok keretében szükséges, kölcsönösségen és egyenlőségen alapuló konzultációk alapját.

(2) A tagállamok kétoldalú kapcsolataik keretén belül gondoskodnak arról, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az engedélykérelmeket megfelelő ideig annak a tagállamnak a nyilvánossága számára is hozzáférhetővé tegyék, amelynek környezetére a létesítmény valószínűleg hatással lehet, így észrevételeket tehetnek még azelőtt, mielőtt az illetékes hatóság döntést hoz.

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság az (1) és (2) bekezdés értelmében folytatott konzultációk eredményeit figyelembe veszi, amikor a kérelemről határoz.

(4) A hatáskörrel rendelkező hatóság minden olyan tagállamot tájékoztat a kérelemről hozott határozatról, amellyel az (1) bekezdés értelmében konzultált, és továbbítja számára a 15. cikk (4) bekezdésében említett információkat. A szóban forgó tagállam minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy ezen információkat a megfelelő módon, a saját területén lévő érintett nyilvánosság rendelkezésére bocsássák.

19. cikk

Közösségi kibocsátási határértékek

(1) Ha a Közösség fellépésének szükségességét megállapították, különösen a 17. cikk szerinti információcsere alapján, az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a Szerződésben megha-

[1] HL L 377., 1991.12.31., 48. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

▼B

tározott eljárásnak megfelelően, kibocsátási határértékeket határoz meg a következőkre:

a) az I. mellékletben felsorolt létesítmények kategóriáira, kivéve az I. melléklet 5.1. és 5.4. pontjai szerinti hulladéklerakókat;

és

b) a III. mellékletben említett szennyező anyagokra.

(2) Az ezen irányelvnek megfelelő közösségi kibocsátási határértékek hiányában, a II. mellékletben felsorolt irányelvekben vagy más közösségi joganyagban szereplő, megfelelő kibocsátási határértékek alkalmazandók, mint ennek az irányelvnek megfelelő, minimum kibocsátási határértékek az I. mellékletben felsorolt létesítményekre vonatkozóan.

(3) Ezen irányelv rendelkezéseinek sérelme nélkül, az I. melléklet 5.1. és 5.4. pontjába tartozó hulladéklerakókra alkalmazandó műszaki követelményeket a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv ([1]) határozza meg.

20. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 84/360/EGK irányelv rendelkezéseit, a 2006/11/EK irányelv 4., 5. cikke és 6. cikkének (2) bekezdése, valamint a II. mellékletben felsorolt irányelvekben található engedélyezési rendszerekkel kapcsolatos rendelkezéseket meglévő létesítményekre, az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre tekintettel alkalmazzák a 2001/80/EK irányelvben előírt kivételek sérelme nélkül, addig, amíg ennek az irányelvnek az 5. cikke értelmében szükséges intézkedéseket az illetékes hatóságok megteszik.

(2) A II. mellékletben felsorolt irányelvekben említett engedélyezési rendszerekre vonatkozó rendelkezéseket az I. mellékletben felsorolt tevékenységek tekintetében nem alkalmazzák azokra a létesítményekre, amelyek a 2. cikk 4. pontja értelmében nem létezőnek minősülnek.

(3) A 84/360/EGK irányelv hatályát veszti 2007. október 30-án.

A Bizottság javaslata alapján a Tanács vagy az Európai Parlament és a Tanács 2007. október 30-a előtt, adott esetben, módosítja a II. mellékletben felsorolt irányelvek rendelkezéseit, annak érdekében, hogy ennek az irányelvnek a követelményeihez igazítsa azokat.

21. cikk

Közlés

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

22. cikk

Hatályon kívül helyezés

A VI. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 96/61/EK irányelv hatályát veszti, a VI. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő utalásokat úgy kell tekinteni, mintha erre az irányelvre vonatkoznának, és a VII. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell alkalmazni.

([1]) HL L 182., 1999.7.16., 1. o. Az 1882/2003/EK rendelettel módosított irányelv.

▼B

23. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

24. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

AZ 1. CIKKBEN EMLÍTETT IPARI TEVÉKENYSÉGEK KATEGÓRIÁI

1. Ez az irányelv nem vonatkozik azokra a létesítményekre vagy létesítményrészekre, amelyeket kutatásra, fejlesztésre, valamint új termékek és folyamatok tesztelésére használnak.

2. Az alábbiakban megadott küszöbértékek általában a termelési kapacitásra vagy teljesítményre vonatkoznak. Ahol egy üzemeltető több ugyanabba a körbe tartozó tevékenységet folytat ugyanabban a létesítményben vagy ugyanazon a telephelyen, a tevékenységek kapacitása összeadódik.

1. **Energiaipar**

1.1. Égetőművek 50 MW-ot meghaladó hőteljesítménnyel

1.2. Ásványolaj- és gázfinomítók

1.3. Kokszolókemencék

1.4. Széngázosító és -cseppfolyósító üzemek

2. **Fémek előállítása és feldolgozása**

2.1. Fémérc (beleértve a szulfidércet is) -pörkölő vagy -szinterelő létesítmények

2.2. Nyersvas vagy -acél előállítására (elsődleges vagy másodlagos olvasztás) szolgáló létesítmények, ezen belül folyamatos öntödék 2,5 tonna/óra kapacitás felett

2.3. Vasfémfeldolgozó létesítmények

a) meleghengersorok 20 tonna nyersacél/óra kapacitás felett

b) kalapácsos kovácsműhelyek, ahol a kalapácsonkénti ütési energia meghaladja az 50 kJ/kalapács értéket és ahol a hőteljesítmény meghaladja a 20 MW-ot

c) védőolvadékfilm-felvitel 2 tonna nyersacél/óra feldolgozókapacitás felett

2.4. Vasfémöntödék 20 t/nap termelőkapacitás felett

2.5. Létesítmények

a) nemvas nyersfémek ércből, koncentrátumból vagy másodlagos nyersanyagokból kohászati, vegyi vagy elektrolitikus eljárással történő előállítására

b) nemvasfémek, ezen belül visszanyert termékek (finomítás, öntés céljából történő) olvasztására (ötvözésére is) ólom és kadmium esetében 4 tonna/nap, egyéb fémek esetén 20 tonna/nap olvasztási kapacitás felett

2.6. Fémek és műanyagok elektrolitikus vagy kémiai eljárással történő felületkezelésének létesítményei, amelyekben a kezelőkádak térfogata meghaladja a 30 m^3-t

3. **Ásványipar**

3.1. Cementklinker előállítása forgókemencékben 500 tonna/nap gyártókapacitás felett, vagy mész előállítása forgókemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett vagy egyéb kemencében 50 tonna/nap gyártókapacitás felett

3.2. Azbeszt vagy azbeszttartalmú termékek előállítására szolgáló létesítmények

3.3. Üveg, ideértve az üvegszálat is, előállítására szolgáló létesítmények 20 tonna/nap olvadási kapacitás felett

3.4. Ásványi anyagok olvasztására, ideértve az ásványi szálakat is, előállítására szolgáló létesítmények 20 tonna/nap olvadási kapacitás felett

3.5. Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, tégla, tűzálló tégla, csempe, kőedények, porcelán égetéses előállítására szolgáló létesítmények 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett, és/vagy ahol a kemence kapacitása meghaladja a 4 m^3-t és a kemencénkénti beágyazási sűrűség meghaladja a 300 kg/m^3-t

▼B

4. **Vegyipar**

Az ebben a részben felsorolt tevékenységi körök vonatkozásában gyártás alatt a 4.1–4.6. pontban felsorolt anyagok vagy anyagcsoportok ipari méretű, vegyi eljárással történő előállítását értjük.

4.1. Alapvető szerves vegyi anyagokat gyártó vegyipari létesítmények, mint például:

a) egyszerű szénhidrogének (nyílt vagy zárt szénláncú, telített vagy telítetlen, alifás vagy aromás)

b) oxigéntartalmú szénhidrogének, mint például alkoholok, aldehidek, ketonok, karbonsavak, észterek, acetátok, éterek, peroxidok, epoxigyanták

c) kéntartalmú szénhidrogének

d) nitrogéntartalmú szénhidrogének, mint például aminok, amidok, nitrogéntartalmú vegyületek, nitro- vagy nitrátvegyületek, nitrilek, cianátok, izocianátok

e) foszfortartalmú szénhidrogének

f) halogéntartalmú szénhidrogének

g) szerves fémvegyületek

h) alapvető műanyagok (polimerek, szintetikus szálak, cellulózalapú szálak)

i) szintetikus gumik

j) festékek és pigmentek

k) felületaktív anyagok

4.2. Alapvető szervetlen vegyi anyagokat gyártó vegyipari létesítmények, mint például:

a) gázok, mint például ammónia, klór vagy hidrogén-klorid, fluor vagy hidrogén-fluorid, szén oxidjai, kénvegyületek, nitrogén-oxidok, hidrogén, kén-dioxid, foszgén

b) savak, mint például krómsav, fluorsav, foszforsav, salétromsav, sósav, kénsav, óleum, kénessavak

c) lúgok, mint például ammónium-hidroxid, kálium-hidroxid, nátrium-hidroxid

d) sók, mint például ammónium-klorid, kálium-klorát, kálium-karbonát, nátrium-karbonát, perborát, ezüst-nitrát

e) nemfémek, fém-oxidok vagy más szervetlen vegyületek, mint például kalcium-karbid, szilícium, szilícium-karbid

4.3. Foszfor-, nitrogén- vagy káliumtartalmú (egyszerű vagy összetett) műtrágyát előállító vegyipari létesítmények

4.4. Alapvető növény-egészségvédelmi szereket és biocidokat előállító vegyipari létesítmények

4.5. Alapvető gyógyszeripari termékeket kémiai vagy biológiai eljárással előállító létesítmények

4.6. Robbanószereket előállító vegyipari létesítmények

5. **Hulladékgazdálkodás**

A 2006/12/EK irányelv 11. cikkének és a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv ([1]) 3. cikkének sérelme nélkül:

5.1. Veszélyes hulladékok ártalmatlanítására vagy hasznosítására szolgáló létesítmények, ahogy ezeket a 91/689/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdésében található, a veszélyes hulladékokról szóló jegyzék, a 2006/12/EK irányelv II. A. és II. B. melléklete (R1, R5, R6, R8 és R9 hasznosítási eljárás), valamint a hulladékolajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június

([1]) HL L 377., 1991.12.31., 20. o. A legutóbb a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv ([1]) meghatározza, 10 tonna/nap kapacitás felett

5.2. Települési hulladékot égető művek (háztartási, és hasonló kereskedelmi, ipari és intézményi hulladékok) 3 tonna/óra kapacitás felett

5.3. Nem veszélyes hulladékot ártalmatlanító létesítmények, ahogy ezeket a 2006/12/EK irányelv II. A. melléklete a D8 és D9 címek alatt meghatározza, 50 tonna/nap kapacitás felett

5.4. Napi 10 tonnánál többet fogadó, vagy 25 ezer tonnánál nagyobb összbefogadóképességű hulladéklerakók, kivéve az inert hulladékokat fogadó lerakókat

6. **Egyéb iparágak**

6.1. Ipari üzemek a következők gyártására:

a) cellulóz fából vagy egyéb rostanyagból

b) papír és karton 20 tonna/nap gyártási kapacitás felett

6.2. Szálak vagy textíliák előkészítésére (mint például mosás, fehérítés, mercerezés) vagy festésére szolgáló üzemek 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett

6.3. Nyersbőr és irha cserzésére szolgáló üzemek, ahol a feldolgozási kapacitás meghaladja a napi 12 tonna késztermékет

6.4. a) Vágóhidak 50 tonna vágott súly/nap kapacitás felett

b) Kezelési és feldolgozóüzemek élelmiszer-ipari termékek előállításához a következő anyagokból kiindulva:

— állati eredetű nyersanyagok (a tej kivételével) 75 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett

— növényi eredetű nyersanyagok 300 tonna késztermék/nap gyártási kapacitás felett (negyedéves átlag alapján)

c) Tej kezelése és feldolgozása napi 200 tonna beérkezett tejmennyiség felett (éves átlag)

6.5. Állati tetemeket és hulladékokat ártalmatlanító vagy újrafeldolgozó létesítmények 10 tonna/nap feldolgozási kapacitás felett

6.6. Baromfi vagy sertés intenzív tenyésztésére szolgáló létesítmények több mint:

a) 40 000 férőhellyel baromfi számára

b) 2 000 férőhellyel (30 kg feletti) hízósertés számára vagy

c) 750 férőhellyel tenyészkoca számára

6.7. Anyagok, tárgyak vagy termékek felületének kezelésére szerves oldószereket használó létesítmények, különösen olyanok, ahol felületmegmunkálást, nyomdai mintázást, bevonatkészítést, zsírtalanítást, vízállóvá tételt, fényezést, festést, tisztítást vagy impregnálást végeznek, és ahol az oldószer-felhasználás 150 kg/óra feletti, vagy éves szinten a 200 tonnát meghaladja

6.8. Szenet (jól kiégetett szén) vagy elektrografitot égetéssel vagy grafitizálással előállító létesítmények

▼M1

6.9. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményekből származó, a széndioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) értelmében geológiai tárolásra szánt CO_2-áramok elkülönítése

([1]) HL L 194., 1975.7.25., 23. o. A legutóbb a 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 332., 2000.12.28., 91. o.) módosított irányelv.

([2]) HL L 140., 2009.6.5., 114. o.

▼B

II. MELLÉKLET

A 19. CIKK (2) ÉS (3) BEKEZDÉSÉBEN ÉS A 20. CIKKBEN EMLÍTETT IRÁNYELVEK JEGYZÉKE

1. Az 1987. március 19-i 87/217/EGK tanácsi irányelv az azbeszt által okozott környezetszennyezés megelőzéséről és csökkentéséről
2. Az 1982. március 22-i 82/176/EGK tanácsi irányelv a klóralkálielektrolízis-iparágból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
3. Az 1983. szeptember 26-i 83/513/EGK tanácsi irányelv a kadmiumkibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
4. Az 1984. március 8-i 84/156/EGK tanácsi irányelv a klóralkálielektrolízis-iparágon kívüli ágazatokból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
5. Az 1984. október 9-i 84/491/EGK tanácsi irányelv a hexaklór-ciklohexán-kibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
6. Az 1986. június 12-i 86/280/EGK tanácsi irányelv a 76/464/EGK irányelv mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről
7. A 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a hulladékok égetéséről
8. Az 1992. december 15-i 92/112/EGK tanácsi irányelv a titán-dioxid-ipar hulladékai által okozott szennyezés csökkentésére és lehetséges megszüntetésére kidolgozott programok közelítését szolgáló eljárásokról
9. A 2001. október 23-i 2001/80/EGK európai parlamenti és tanácsi irányelv a nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról
10. A 2006. február 15-i 2006/11/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről
11. A 2006. április 5-i 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv a hulladékokról
12. Az 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv a hulladékolajok ártalmatlanításáról
13. Az 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv a veszélyes hulladékokról
14. Az 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv a hulladéklerakókról

▼B

III. MELLÉKLET

A FŐBB SZENNYEZŐ ANYAGOK NEM KIMERÍTŐ JEGYZÉKE, AMELYET FIGYELEMBE KELL VENNI, AMENNYIBEN A KIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉKEK MEGÁLLAPÍTÁSAKOR JELENTŐSÉGGEL BÍRNAK

Levegő

1. Kén-dioxidok és egyéb kénvegyületek
2. Nitrogén-oxidok és egyéb nitrogénvegyületek
3. Szén-monoxid
4. Illékony szerves vegyületek
5. Fémek és fémvegyületek
6. Por
7. Azbeszt (lebegő részecskék, szálak)
8. Klór és klórvegyületek
9. Fluor és fluorvegyületek
10. Arzén és arzénvegyületek
11. Cianidok
12. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a levegő közvetítésével mutagén vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
13. Poliklórozott dibenzo-dioxinok és poliklórozott dibenzo-furánok

Víz

1. Szerves halogénvegyületek és anyagok, amelyek a vízi környezetben ilyen vegyületeket alkothatnak
2. Szerves foszforvegyületek
3. Szerves ónvegyületek
4. Anyagok és készítmények, amelyekről bebizonyosodott, hogy a vízi környezet közvetítésével mutagén- vagy karcinogéntulajdonságaik vannak, vagy hatással lehetnek a reprodukcióra
5. Le nem bomló szénhidrogének és le nem bomló, biológiailag felhalmozódó szerves mérgező anyagok
6. Cianidok
7. Fémek és fémvegyületek
8. Arzén és arzénvegyületek
9. Biocidok és növény-egészségügyi anyagok
10. Lebegő anyagok
11. Eutrofizációt okozó anyagok (különösen nitrátok és foszfátok)
12. Az oxigénegyensúlyra kedvezőtlenül ható anyagok (amelyeket a BOI, KOI stb. segítségével mérni lehet).

▼B

IV. MELLÉKLET

A 2. cikk (12) bekezdésében meghatározott elérhető legjobb technika meghatározásánál figyelembe veendő szempontok, általánosságban egy intézkedés várható költségei és haszna, valamint az elővigyázatosság és a megelőzés elve, míg egyedi esetekben:

1. hulladékszegény technológiák alkalmazása;
2. kevésbé veszélyes anyagok használata;
3. a folyamatban használt és termelt anyagok, valamint adott esetben a hulladék hasznosítása és újrafeldolgozása;
4. összehasonlítható folyamatok, berendezések és üzemeltetési módszerek, amelyeket ipari méretekben sikeresen kipróbáltak;
5. műszaki fejlődés és változások a tudományos ismeretekben és felfogásban;
6. a vonatkozó kibocsátások természete, hatásai és mennyisége;
7. az új vagy meglévő létesítmények üzembehelyezési időpontjai;
8. az elérhető legjobb technika bevezetéséhez szükséges idő;
9. a folyamatban használt nyersanyagok felhasználása és azok jellemzője (beleértve a vizet is), valamint az energiahatékonyság;
10. a kibocsátások környezetre gyakorolt összes hatása és kockázata megelőzésének és minimumra csökkentésének szükségessége;
11. a balesetek megelőzésének szükségessége és azok környezetre gyakorolt következményeinek csökkentése;
12. a Bizottság által a 17. cikk (2) bekezdés második albekezdésének megfelelően vagy nemzetközi szervezetek által kiadott információk.

▼B

V. MELLÉKLET

A NYILVÁNOSSÁG RÉSZVÉTELE A DÖNTÉSHOZATALBAN

1. A nyilvánosságot (közzététel vagy más alkalmas eszköz, például, ha rendelkezésre áll, elektronikus média útján) a döntéshozatali eljárás kezdetén, vagy legkésőbb amint az információ ésszerű módon rendelkezésre bocsátható, tájékoztatják a következőket illetően:

   a) az engedélyezési kérelem vagy, adott esetben, az engedély vagy az engedély feltételeinek a frissítésére vonatkozó javaslat a 15. cikk (1) bekezdésével összhangban, beleértve a 6. cikk (1) bekezdésében felsorolt pontok leírását;

   b) adott esetben az a tény, hogy egy határozatot nemzeti vagy országhatáron átterjedő környezeti hatásvizsgálathoz, illetve a 18. cikkel összhangban a tagállamok közötti konzultációkhoz kell kötni;

   c) a döntéshozatalért, a releváns információk szolgáltatásáért, az észrevételek és kérdések fogadásáért felelős hatáskörrel rendelkező hatóságok adatai, valamint az észrevételek vagy kérdések továbbítására vonatkozó határidők részletei;

   d) a lehetséges határozatok vagy, amennyiben készült ilyen, a határozattervezet jellege;

   e) adott esetben az engedély vagy az engedélyezési feltételek frissítésére tett javaslatra vonatkozó részletek;

   f) a releváns információk rendelkezésre bocsátása idejének és helyének, vagy módjának a megjelölése;

   g) az 5. pont értelmében a nyilvánosság részvételére és a konzultációra vonatkozó intézkedések részletei.

2. A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő időkereteken belül az érintett nyilvánosság számára rendelkezésre bocsátják a következőket:

   a) a nemzeti jogszabályokkal összhangban a főbb jelentések és javaslatok, amelyek az érintett nyilvánosságnak az 1. ponttal összhangban történő tájékoztatásakor a hatáskörrel rendelkező hatóságnál vagy hatóságoknál fellelhetők;

   b) a 2003/4/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban az 1. pontban említett információktól eltérő olyan információ, amely a 8. cikkel összhangban a határozat szempontjából lényeges, és amely csak akkor válik hozzáférhetővé, miután az érintett nyilvánosságot az 1. ponttal összhangban tájékoztatták.

3. Az érintett nyilvánosságnak jogában áll észrevételeit és véleményét a határozat meghozatala előtt a hatáskörrel rendelkező hatóság felé eljuttatni.

4. A határozatok meghozatalakor az e melléklet értelmében folytatott konzultációk eredményeit kellő mértékben figyelembe veszik.

5. A nyilvánosság tájékoztatására (például plakátok kihelyezése egy adott körzeten belül, vagy a helyi újságokban történő közzététel útján) és az érintett nyilvánossággal folytatott konzultációra (például írásbeli beadványok vagy közvélemény-kutatás révén) vonatkozó részletes intézkedéseket a tagállamok határozzák meg. A különböző szakaszokra ésszerű időkereteket kell előírni, amelyek elegendő időt biztosítanak a nyilvánosság tájékoztatására, valamint az érintett nyilvánosság felkészülésére és a környezettel kapcsolatos döntéshozatalban történő hatékony részvételére e melléklet rendelkezéseire is figyelemmel.

▼B

VI. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosításai (lásd a 22. cikket)

A Tanács 96/61/EK irányelve (HL L 257., 1996.10.10., 26. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 2003/35/EK irányelve (HL L 156., 2003.6.25., 17. o.)	kizárólag a 4. cikk és a II. melléklet
Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)	kizárólag a 26. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.)	kizárólag a III. melléklet 61. pontja
Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.)	kizárólag a 21. cikk (2) bekezdése

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidők listája (lásd a 22. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
96/61/EK	1999. október 30.
2003/35/EK	2005. június 25.
2003/87/EK	2003. december 31.

▼B

VII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

96/61/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szavak	2. cikk, bevezető szavak
2. cikk, 1–9. pont	2. cikk, 1–9. pont
2. cikk, 10. pont, a) alpont	2. cikk, 10. pont
2. cikk, 10. pont, b) alpont	2. cikk, 11. pont
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, bevezető szavak	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, bevezető szavak
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, első francia bekezdés	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, a) alpont
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, második francia bekezdés	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, b) alpont
2. cikk, 11. pont, első albekezdés, harmadik francia bekezdés	2. cikk, 12. pont, első albekezdés, c) alpont
2. cikk, 11. pont, második albekezdés	2. cikk, 12. pont, második albekezdés
2. cikk, 12. pont	2. cikk, 13. pont
2. cikk, 13. pont	2. cikk, 14. pont
2. cikk, 14. pont	2. cikk, 15. pont
3. cikk, első albekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, második albekezdés	3. cikk, (2) bekezdés
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak	6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak
6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, elsőtől a tizedik francia bekezdésig	6. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a)–j) pont
6. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	6. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
6. cikk (2) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
7–12. cikk	7–12. cikk
13. cikk, (1) bekezdés	13. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés, bevezető szavak	13. cikk, (2) bekezdés, bevezető szavak
13. cikk, (2) bekezdés, elsőtől a negyedik francia bekezdésig	13. cikk, (2) bekezdés, a)–d) pont
14. cikk, bevezető szavak	14. cikk, bevezető szavak
14. cikk, elsőtől a harmadik francia bekezdésig	14. cikk, a)–c) pont
15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, bevezető szavak
15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, elsőtől a harmadik francia bekezdésig	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a)–c) pont
15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés
15. cikk, (5) bekezdés	15. cikk, (4) bekezdés

▼B

96/61/EK irányelv	Ez az irányelv
15a. cikk, első albekezdés, bevezető és befejező szavak	16. cikk, (1) bekezdés
15a. cikk, első albekezdés, a) és b) pont	16. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
15a. cikk, második albekezdés	16. cikk, (2) bekezdés
15a. cikk, harmadik albekezdés, első és második mondat	16. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
15a. cikk, harmadik albekezdés, harmadik mondat	16. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
15a. cikk, negyedik albekezdés	16. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
15a. cikk, ötödik albekezdés	16. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
15a. cikk, hatodik albekezdés	16. cikk, (5) bekezdés
16. cikk	17. cikk
17. cikk	18. cikk
18. cikk, (1) bekezdés, bevezető és befejező szavak	19. cikk, (1) bekezdés
18. cikk, (1) bekezdés, első és második francia bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
18. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	19. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	19. cikk, (3) bekezdés
19. cikk	—
20. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (2) bekezdés
20. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	20. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
20. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
20. cikk, (3) bekezdés, harmadik albekezdés	20. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
21. cikk, (1) bekezdés	—
21. cikk, (2) bekezdés	21. cikk
—	22. cikk
22. cikk	23. cikk
23. cikk	24. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	III. melléklet
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet	V. melléklet
—	VI. melléklet
—	VII. melléklet